

forslaget i saa Henseende egentlig er tilstrækkeligt og tilfredsstillende i sine Fordringer. Med Hensyn til, hvad jeg vil kalde „det stadelige“, ville ærede Medlemmer allerede have gjort, at jeg i saa Henseende maa anføre det, der angaar den forøgede Bygnings-Højde, og ligeledes det, der angaar Benyttelsen af Kjælder, jaaledes som det nu finder Sted, hvorimod jeg altsaa som Følge deraf selvfølgelig anbefaler Mindretallets Forslag, navnlig fordi jeg tror, at de uimodfælgelig ville virke hen til, at der fremstafes bedre, lysere, luftigere, sundere Boliger for Beboerne overalt, taget i sin Almindelighed, men at det særlig vil have en gavnlig Virkning for de Smaa, navnlig for Arbejderne, som ikke selv have Raad til at bestemme eller vælge, hvorledes deres Leiligheder skulle være.

Fagb: Jeg ønsker kun at udtale min fulde Tilslutning til de Betæneligheder, der fra flere Sider ere fremkomne imod de skarpe Indskrænkninger, der ere foreslaaede med Hensyn til Kjælder og Kvistleiligheders Anvendelse til Beboelse. Selv om jeg i det Væsentlige kan være enig i de Formaal, som den ærede Taler har fremstillet for de foreslaaede Indskrænkninger, tror jeg ikke, at disse Formaal ville opnaas ad den Vej, ligesom disse Indskrænkninger ramme paa mange Steder, hvor man langtfra kan sige, at disse Formaal derved fremmes. Der er mangan en lille indskrænket Leilighed, som ved de Lokalteter, man enten i Kjælden eller paa Kvisten har tilveiebragt, bliver en ganske hyggelig, efter Vedkommendes økonomiske Raar, tilfredsstillende Leilighed, men som ved at berøves Afgangen til at kunne benyttes paa den Maade i ingen Henseende kan siges at blive bedre end tidligere, tværtimod har man i saadanne indskrænkede, smaa Leiligheder, hvor en talrig Familie ofte er jammentrængt i smaa Værelser, paa mange Steder ved de Lokalteter, der har kunnet staves i Kjædere og paa Kvisten, kunnet opnaa en virkelig høj Grad af Forbedring i Leiligheden. Et heller synes jeg, at de Bestemmelser, der staa i § 42 i Lovforslaget absolut burde staa som gylbige. Jeg mener, at de Myndigheder, der have med Sligt at gjøre, maa kunne have Frihed til i mangt et givet Tilfælde at kunne fritage for dem.

Naar det i Paragrafen hedder: „Beboelsesrum maa ikke indrettes paa Loftet, medmindre Tagftraaningen er forsynet med pløiet Indstud mellem Spærene, og indenfor disse med Forskalling og Pudsning eller med Paneling, og der er sørget paa forsvarlig Maade for at tilveiebringe fornødent Lys og Luft“, saa skal jeg med Hensyn til de første Bestemmelser bemærke, at jeg har kjendt mange Leiligheder paa Kjøbenhavns Grund og i Nærheden, hvor man paa anden Maade har draget Omsorg for, at Kvistleiligheder ere blevne lne og tætte, uden at det netop er fset paa den Maade, som i Paragrafen er fastsat. Der er en Mængde af vore herstabeligt indrettede Villaer, hvor man har alle Sobekamrene paa Loftet, og hvor man ikke paa den i Paragrafen foreskrevne, men paa en langt mere tilfredsstillende Maade har draget Omsorg for, at Leiligheden var sikret mod Træt og Kulde. I den varme Sommertid kan det i sanitær Henseende være til Lettelse for en Familie, der ligger tæt sammenpakked i smaa Rum, at benytte en Kvistleilighed, og for Folk, der ikke ere kuldfjære, er det i de varme Sommermaaneder ikke saa stor en Ulykke at benytte saadanne Værelser, hvor de faae mere Luft end i de kvalme Værelser i Leiligheden. Naar disse Bestemmelser skulle overholdes, bør der gives de Myndigheder, der have med disse Forhold at bestille, Frihed til at kunne gjøre Undtagelser, hvor de finde, at der virkelig ikke er Grund til at opretholde de skarpe Bestemmelser.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal først gjøre den almindelige Bemærkning, at jeg ikke har forpligtet mig til at svare paa enhver Bemærkning, der maatte være fremkommen fra den ene eller den anden Side. Det er en Fordring, der overhovedet ikke kan stilles i en Debat, men som navnlig i en Sag af denne Natur, som jo beskæftiger sig med en saa overordentlig stor Mængde Detailler, vil være ganske umuligt at opfylde. Vaade vil det være mig umuligt selv med min bedste Villie at kunne gjøre det, og det vilde jo ogsaa føre til, at Forhandlingerne i Stedet for at komme til en Ende tværtimod ville komme til at være i en geometrisk Progression saa at sige. Jeg vil derfor indskrænke mig til at gjøre nogle Be-